

La Lliga Regionalista i les darreres eleccions

De un llarg temps a n'aquesta part els regionalistes olotins, no fent eleccions per compte propi, figuraven en la coalició formada per ells, els tradicionalistes, els conservadors i altres elements que coincidien tots plegats en un mateix plà de la política local.

Si be aquella coalició no comptava amb un organisme permanent que dirigís les relacions dels varis grups que la integraven, cada vegada que venien eleccions els directors de cada un de dits elements s'entrevistaven, convenien l'actuació conjunta i formaven la candidatura de coalició, designant cada grupu els respectius candidats.

Com no ens proposem, ara, escatir les ventatges ni els inconvenients de dita coalició, no parlarem dels resultats que aquella donava, sols hem de dir que la coalició, de fet, ha subsistit fins abans de les eleccions darreres.

Al apropar-se aquestes, els tradicionalistes proclamaren el seu candidat sense consulta previa amb la Lliga Regionalista, lo que no tenia res de particular car era constant norma que cada grupu elegís els seus candidats. La Lliga Regionalista, posteriorment designà també, d'acort amb totes les altres entitats regionalistes del districte, el seu candidat, com ho havien fet els tradicionalistes, pró immediatament envià una comissió a entrevistar-se amb el candidat tradicionalista per a notificar-li la designació del candidat de la Lliga i tractar de l'acostumada acció conjunta que la Lliga donava per subsistent.

En dita entrevista, el candidat tradicionalista, s'excusà de tractar amb els comissionats de la Lliga de res que significués acció conjunta d'amdós elements, al·legant compromisos morals contrets anteriorment.

Fou inútil que'ls comissionats de la Lliga mostressin sa sorpresa davant la actitud del candidat tradicionalista, i que li possessin de manifest la greu responsabilitat qu'enclovia la ruptura d'una coalició tans anys mantinguda, i les conseqüències inevitables que portaria dita ruptura.

Tot fou inútil, el candidat tradicionalista se mantingué irreductible negant-se a canviar d'actitut i declarant que tota vegada que un dia o altre s'hauria de rompre valia més fer-ho, com mes aviat millor.

La coalició, doncs, era rompuda.

..

Acceptant els fets segons la voluntat categòrica i terminant del candidat tradicionalista, la Lliga Regionalista emprengué per son compte la gestió electoral, treballant amb decisió l'elecció del seu digníssim candidat i president Don Josep M.ª Masramón.

Era d'esperar qu'entre elements que havien conviscut durant tants anys, si be cada un dels diferents grups faria lo que bonament podria per a conseguir el triomf del respectiu candidat, no esdevindria una lluita enconada, sino que aquesta, en cas d'esser inevitable, es mantindria dintre un limit de respectuosa dignitat. Pro no ha sigut aixís. .

Algunes individualitats tradicionalistes, fent ostentació de un verdader sectarisme, oposat a les Normes Pontificies i la ética civil, han fet una campanya indigna d'acusacions falses i calumnioses contra la intatxable personalitat del candidat de la Lliga Regionalista.

Es just consignar que dita campanya provocá desde'l primer moment la repugnancia i la reprobació de una part dels propis elements tradicionalistes, pró també es de justicia constatar que aquella reprobació no fou sancionada per una clara desautorisació pública, essent de lamentar la falta de civisme i de justicia que aixó suposa, i l'orfanat de autoritats definides en que's troven dits elements.

No cal dir que la Lliga Regionalista, si be prenia nota de semblants miseries, seguia imperforbale i serena en sa actuació electoral, procurant respectar degudament les altres candidatures.

Posada la Lliga a tenir prudencia, no volgué utilisar com podia, car elements no n'hi falten, els recursos que proporciona el mitin i la propaganda escrita.

I aixís s'arribá al dia de l'elecció.

..

El triomf de la Lliga Regionalista ha estat esclatant, esplendorós, formidable, en termes que ha ultrapassat els calculs mes optimistes.

En la ciutat d'Olot, el candidat de la Lliga ha obtingut el segón lloc en les majorfes, i hauria ocupat el primer lloc si altres candidatures no haguessin aprofitat varies colles d'electors que mercadejaven ostensiblement amb sos sufra-